

OP DE VINGERS GEKEKEN

INTERVIEW MET GERLOF VAN DEN BERG

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE ANDRE ROUBAL

In een bosrijk gebied bij Heerde vonden we het ouderlijk huis van Gerlof. Na de hartelijke ontvangst in het knusse, volledig in het groen gelegen vrijstaande huis, kon ik samen met André, die als fotograaf de honneurs van Gustav Kiburg waarnam, aanschuiven voor een huisgemaakt en overheerlijk pastagerecht dat werd begeleid door een uitstekende rode Chileense wijn. Vanwege onze reisafstand had Gerlof aangeboden om voor een maaltijd te zorgen. Via de wijn kwam het gesprek al direct op het onderwerp waar Gerlof moeiteloos dagenlang over kan vertellen.

Het was via een tip van Pascal van Akkeren, dat ik na ging denken over een vliegstrip naar Chili. Dat was zeven jaar geleden bij Hengelsport Arnhem. Pascal is een echte pionier. Het heeft nog ongeveer drie jaar geduurd voordat ik daadwerkelijk het Zuid-Amerikaanse land voor de eerste keer bezocht. Die eerste keer was echt lastig. Ik sprak geen Spaans en had geen eigen vervoer. Ik deed al-

les met de bus, liftend en te voet. Dat gaat wel, maar erg langzaam. Gelukkig had ik voor de trip drie maanden uitgetrokken. Ik begon in het merengebied 'Los Lagos', zo'n 1000 kilometer ten zuiden van Santiago. Na veertien dagen had ik, afgezien van wat grote meren, nog niet echt geschikt vliegviswater gevonden. Gelukkig ontmoette ik toen een Chileen die Engels sprak. Met hem en zijn broer heb ik een weekendje samen gevist. Ik merkte meteen dat Chileenen zeer gastvrij zijn en ook graag hun lokale kennis delen. Samen hebben we de Río Petrohué bevestigd vanuit een bellyboot. Ik wist toen niet dat dit een eersteklas wildwaterrivier is (kayak/raft), waar je met je bellyboot op veel stukken weinig te vertellen hebt. Het was eigenlijk levensgevaarlijk met diverse 'class V' stroomversnellingen. Zoiets doe ik nooit meer! Wel ving ik daar prachtige vissen. Daarna bezocht ik de Río Maullín. Deze rivier was wel heel goed met de bellyboot te driften en ik ving er prachtige bruine en regenboogforellen. Na de regio 'Los Lagos' ben ik verder zuidwaarts gereisd, dieper Patagonië in, naar Coyhaique. Daar ontmoette ik Joe Spencer. Joe is professioneel vliegvisgids in North Carolina en had in Chili een auto tot zijn beschikking. Met hem en nog twee van zijn vrienden hebben we prachtige visavonturen beleefd. Vanwege de mobiliteit beschik je ineens over veel meer mogelijkheden. Het liften in combinatie met het openbaar vervoer had duidelijk de nodige beperkingen. Na drie maanden had ik veel inzicht gekregen in de vliegvisserij in Chili en stond het voor mij vast dat ik het jaar erop opnieuw een aantal maanden naar de prachtige natuur van dit land terug wilde om er te vliegvissen".

Gerlof van den Berg neemt Hans Bock mee tijdens een virtuele Chili-trip.

TIJD

Op mijn vraag waar hij de tijd vandaan haalt om elk jaar maandenlang te kunnen gaan vliegvissen, antwoordt Gerlof: "Ik ben muzikant. In een dixielandband speel ik banjo en in een bandje voor bruiloften en partijen ben ik toetsenist. Van januari tot en met maart is het in onze business rustig en kan ik makkelijk weg. Voor een enkel optreden tijdens mijn trip kan ik vooraf meestal een vervanger regelen".

Binnen Nederland is Gerlof ook actief als vliegvisser. "Ik heb een aantal jaren fanatiek op roofblei gevliegvist. Ongeveer acht jaar geleden was dat een nieuwe uitdaging. Juist het alles zelf ontdekken en uitproberen vind ik zo boeiend aan het vliegvissen. Omdat ik slechts een paar kilometer van de IJssel woon, ging ik er vaak meerdere keren per week op uit. De roofblei is een wispelturige vis, waar we nog steeds niet alles van weten. Waar blijven deze vissen bijvoorbeeld in de winter? Ik boekte goede resultaten bij brugpijlers en plaatsen waar water wordt geloosd. Vaak verboden plekken. Met een boot verhoog je je kansen op grotere roofblei aanzienlijk. Je kunt dan bij stroomnaden komen, die je vanaf de kant niet kunt bereiken. Tegenwoordig vliegvis ik voornamelijk op snoek met liefst hooglopende streamers. Hierbij is het belangrijk om veel water af te vissen. Op klein water doe ik dat meestal vanaf de kant, maar op groter water en water dat vanwege riet niet vanaf de kant te bevissen is, gebruik ik mijn boot, waarbij ik een driftzak en een elektromotor gebruik. De driftzak hang ik dan aan de punt van de boot, waarbij ik met de elektromotor op de spiegel continu gecontroleerd backroll. Zo heeft de wind veel minder vat op de boot en hoef je veel minder te corrigeren, een supertechniek! Ik vis graag in de Weerribben in Overijssel en op het Apeldoorns Kanaal. Het water van het Apeldoorns Kanaal is glashelder, voorzien van dikke rietkragen en er staat slechts anderhalve meter water. Ideaal voor de streamer. Door het steeds helderder wordende water vindt er een verschuiving in het visbestand plaats. Er zit tegenwoordig veel minder grote (riet)voorn, maar juist erg veel kleine voorn en baars. En dat is weer ideaal voor snoek. Met Jeroen Dokter, die aan de hengelsport-academie Alkmaar studeert, praat ik vaak over het veranderen van de leefomgeving van de snoek. Samen met Jeroen heb ik een gedeelte van mijn tweede Chileense avontuur beleefd".

CHILI II

"Met Jeroen heb ik twee maanden in Chili gevist met gebruikmaking van een huurauto. Daarna heb ik nog twee maanden alleen rondgetrokken. Inmiddels sprak ik al een beetje Spaans. Je merkt dan het grote verschil tussen alleen reizen of met anderen. Wanneer je alleen reist, word je veel vaker aangesproken en leg je veel meer contacten. Tijdens deze trip ontmoette ik Juan Flores. Juan is een lokale vliegvisser, die me heel veel mooie wateren heeft laten zien. Later maakte ik in de bus kennis met Jorge Reyes. Ook een Chileen, die al zijn hele leven in Chili vliegvist. Met hem heb ik veel rivieren en meren bevestigd. Het is natuurlijk heel prettig als men lokale kennis met je wil delen. Als toerist kom je anders veel minder snel achter bepaalde stekken. Ik ben beide mannen dan ook zeer dankbaar dat ze hun wetenswaardigheden met mij wilden delen. Vooral de Río Simpson vond ik heel mooi, met een prachtig bestand aan wilde forel. Het was duidelijk dat ik op deze tweede trip, onder andere vanwege de ontmoetingen met Juan en Jorge, veel meer nieuw water ontdekt had dan de eerste keer. En ook deze keer wist ik zeker dat ik het jaar erop weer, en nog langer naar Chili wilde terugkeren".

VLIEGEN

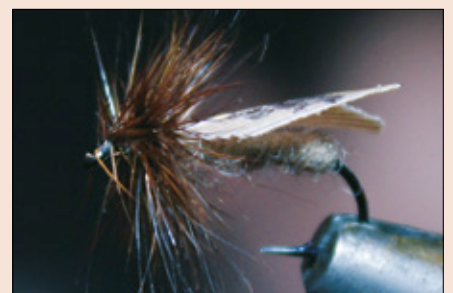
Op mijn vraag of hij al zijn vliegen voor deze trips zelf bindt, zegt Gerlof: "In principe wel. Soms schakel ik echter de hulp van Wil Selles in. Wil is een goede vriend van me en hij vindt het leuk om vliegen voor anderen te binden. Bovendien bindt hij ontzettend netjes en duurzaam. De vliegen hebben het namelijk vaak zwaar te verduren. Ze worden kapotgevreten en hangen nogal eens in struiken en bomen. Dat komt doordat de forellen vaak onder overhangende wilgenstruiken beschutting zoeken. Je moet je vlieg dus ook echt onder de struiken zien te krijgen. Dat lukt niet altijd, waardoor vliegen verloren gaan. Bovendien is een foamvlieg na een aantal drills van wilde forellen gewoon versleten. Alles laat los en een nieuwe vlieg mag zijn collega aflossen". Gevraagd naar de lol in het binden, legt Gerlof uit: "Het binden voor een tripje van tien dagen kan echt heel leuk zijn. Je hebt dan niet zo heel veel nodig. Maar dit is anders. Ik vis maanden aan één stuk, vrijwel elke dag. Ik bind dus om een flinke voorraad aan te leggen. Bovendien heb ik geleerd dat een beperkt aantal patronen voldoet. Dat is dan toch anders. Het wordt als het ware productiewerk, maar lekker een paar uurtjes binden is nog steeds pure ontspanning". Gerlof weet zich nog precies te herinneren wanneer hij met het binden is begonnen. "Ik ging met een vismaat in 1986 naar een van de eerste Fly Fairs in Hattem. Ik kocht in de stand van Otter Hengelsport een DAM vliegvishengel en ook meteen bindmateriaal en een goedkoop viceje. Ik heb het altijd een van de charmes van het vliegvissen gevonden dat je aan zelfgemaakte vliegen je visjes vangt. In het begin heb ik veel geleerd uit het boek 'Vliegbinden & vliegvissen' van Wim Alphenaar. Ik ben nooit lid van een vereniging geweest. Ik vond het gewoon leuk om veel zaken zelf uit te zoeken. Momenteel ben ik wel lid van de club van 50. Vooral voor de gezelligheid. Ik wil ook graag het stokje voor de rubriek overdragen aan een ander lid van de club van 50: Sander van der Wal, alias 'Arubaman'."

TOP-5

Gerlof hoeft niet lang na te denken als ik hem vraag om voor de lezers van 'De Nederlandse Vliegvisser' een Top-5 van vliegen samen te stellen die in een Patagonië-doos niet zouden mogen ontbreken.

"Allereerst moet daar een Chernobyl Ant in. De Chernobyl Ant kan een kever, sprinkhaan en libelle imiteren. Daarom moet je hem in verschillende maten en kleuren binden. Tot wel 8 centimeter lengte toe! Misschien moeten mensen het eerst zien om het te geloven, maar als er veel libelles rondvliegen, doen dergelijke zeer grote Chernobyl Ants het echt heel goed. Forellen slurpen ze zonder aarzeling naar binnen. Het is ook handig dat je ze op stromend water in de haakbocht van een nimfje kan voorzien, zo heb je de ideale strike indicator! Daarnaast mag een pancora crab-imitatie niet ontbreken. In bijna alle wateren in Patagonië komt de pancora crab, een soort rivierkreeft, voor en de

De top-5 vliegen van Gerlof: Copperjohn, Chernobyl Ant met toef, leggy wooly bugger, Adams en de sedge.

OP DE VINGERS

GERLOF VAN DEN BERG

GEKEKEN

► forellen zijn er dol op. Als je een forel vastpakt, voel je vaak in zijn buik de harde schilden van de krabben zitten. Ik gebruik Woolly Bugger-achtige vliegen met rubberlegs om ze te imiteren. Verder zijn een Copper John en een Parachute Adams onmisbaar. Op onder andere de Río Simpson en op meertjes werkt de Adams als meivliegimitatie perfect. Tijdens een meivlieg-hatch wordt de Parachute Adams door de vissen zonder argwaan van het oppervlak gepakt". Als vijfde vlieg kiest Gerlof een sedge. "In de winter vind ik langs de IJssel vaak ganzenveren. Ik knip uit die veren de vleugels voor mijn sedges. Nadat ik de vorm uit de veer heb geknipt, spuit ik er pleisterspray overheen. Op die manier blijven de fibers goed tegen elkaar zitten en de spray vormt een mooi dun en niet te stug laagje, waardoor de vlieg ook lang meegaat". Het is duidelijk dat Gerlof nog een vlieg onder de aandacht van de lezers wil brengen. "Als de cantaria beetle rondvliegt, zullen de forellen daar gretig op azen. Je vist deze enorme vette, zwarte kevers, waarvan de mannetjes soms wel een centimeter groot zijn, met een dead drift op de rivier. Op een meertje kun je licht strippen. Tenslotte gebruik ik op zeer snel stromend water graag een sprinkhaanimitatie, waarop ik een supergrote witte toef van een kunststof materiaal bind. De vis ziet die toef toch niet en in de witte schuimnaden is de vlieg op die manier erg goed zichtbaar. Het voordeel van die toef is dat de vlieg ook altijd perfect op het water valt". Als ik Gerlof vraag of hij tijdens zijn derde Chileense trip nog veel heeft bijgeleerd, wordt snel duidelijk dat hij het die trip behoorlijk anders heeft aangepakt.

CHILI III

"Ik ben ditmaal voor bijna zes maanden gegaan (bijna het gehele seizoen). Omdat ik tijdens de vorige trip het grote verschil had gemerkt tussen jezelf verplaatsen met een eigen auto of met het openbaar vervoer, was het voor mij duidelijk dat ik over een auto wilde beschikken. Hoewel het leven in Chili, in vergelijking met West-Europa, goedkoop is, is het huren van een auto erg duur. Bovendien heb je absoluut een four-wheel drive nodig, hetgeen nog duurder is. Omdat ik inmiddels redelijk goed Spaans sprak, ben ik eerst zelf op zoek gegaan naar een jeep-achtige auto. Omdat dit niet veel opleverde, heb ik een advertentie in de krant gezet. Er werden mij toen diverse auto's aangeboden. Uiteindelijk werd het een Suzuki Vitara uit 1997. Het kopen van een auto gaat in Chili via de notaris. Heel officieel dus. Deze trip heb ik een enorm groot gedeelte van Chileens en Argentijns Patagonië bevestigd, 16.000 km gereden en onnoemelijk veel stekken gevonden. Het gebied rond Coyhaique vind ik toch het mooist vanwege de enorme afwisseling. Er is daar zoveel water, met prachtige rivieren zoals de Río Simpson, Río Manihuales, vele kleinere rivieren en de iets verder gelegen Río Baker, dat je er makkelijk maanden op verschillende stekken kunt vissen. Bovendien kun je via Madrid en Santiago met een binnenlandse vlucht rechtstreeks op Coyhaique vliegen, waardoor je vanwege het tijdsvoordeel na één dag staat te vissen!

Inmiddels beschik ik over een enorme kennis van stekken. Samen met Jorge Reyes en Marco en Violetta Gonzalez ben ik een vliegvisgids-service begonnen. We bevissen een gebied over een lengte van 400

kilometer rondom Coyhaique, met vele uiteenlopende watertypen, gecombineerd met overnachtingsmogelijkheden waarover we vliegvisser heel goed kunnen adviseren en indien gewenst in kunnen begeleiden. Vliegvisser hoeven dan zelf veel minder zoekwerk te doen. Veel vliegvisser zoeken volgens mij namelijk iemand die hen op deze manier 'gidst', in plaats van een gids die de hele dag schouder aan schouder met je meeloopt en zelfs de vis voor je onthaakt. Naast het samenstellen van een vliegvistrip, kunnen we mensen van stek naar stek brengen, zodat ze zelf geen auto hoeven te huren. Ook beschikken we over kwaliteitsbelyboten, zodat men die niet met het vliegtuig hoeft mee te nemen. Verder is er een driftboot voor de vissers die een floattrip willen maken, waarbij een van ons de boot stuurt. Dit jaar zal ook onze eenvoudige, maar compleet ingerichte cabaña klaar zijn, waar we vliegvisser maaltijden en een slaappleats kunnen bieden. Het komt er dus op neer dat vliegvisser in overleg met ons hun hele vliegvistrip kunnen plannen en zelf kunnen bepalen wat onze rol daarin is. Op internet vind je onze service op: www.go-fario.com."

ERVARINGEN EN WENSEN

Gevraagd naar zijn andere ervaringen in het buitenland, zegt Gerlof: "Omdat ik meestal niet over een eigen auto beschik, blijft het meestal bij een tripje Duitsland. Ik heb in Australië op baramundi gevestigd. Tijdens een eerder gemaakte wereldreis heb ik een week in Nieuw-Zeeland gevestigd. In Indonesië heb ik naast vliegvisser al duikend aan speervissen gedaan. Niet echt subtiel en ook heel iets anders dan vliegvisser, maar al duikend kom je in een totaal andere - een stille - wereld. Het boeide me enorm. De Indonesiërs vissen overigens met flinke speerinstallaties onder water. Aan hun harpoenachtige pijlen zit een touw met aan het einde een soort skippybal. Wanneer men een vis heeft geraakt, vaart men met de boot achter die bal aan! Ik zou in de toekomst nog heel graag een paar maanden naar Nieuw-Zeeland terug gaan. Ook een tropische bestemming lijkt me fantastisch, evenals Noord-Amerika en natuurlijk een zoutwatertrip. Ook dat is het mooie van vliegvisser; er blijven altijd plekken om van te dromen."

BINDSTAPPEN VAN DE CHERNOBYL ANT

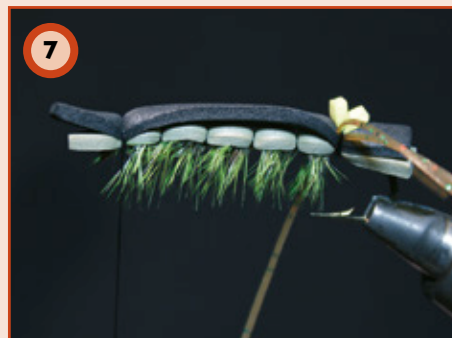
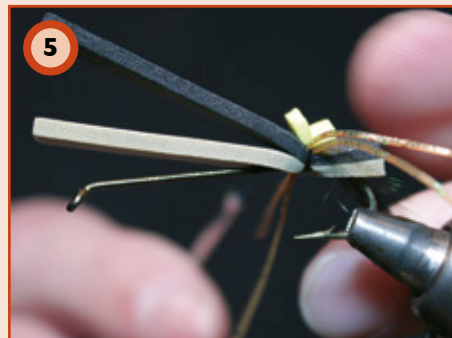
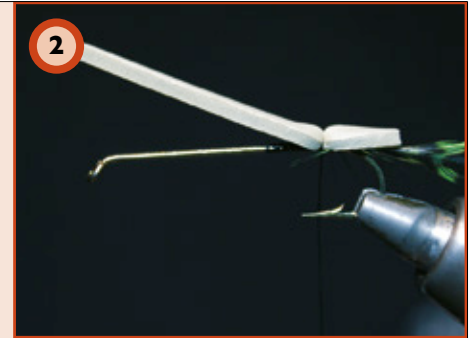
Haak: TMC 5263, maat 2.

Binddraad: zwarte 6/0 of dikker.

Je moet bij dit patroon flink druk kunnen zetten.

Knip vooraf een stripje leverkleurige en zwarte foam van ongeveer 4 cm lang en 6 mm breed. Knip ook 2 gele vierkantjes van ongeveer 7 mm uit 6 mm dik foam.

- 1 Bind een (groene) saddle hackle in. De kleur van deze hackle is niet echt belangrijk.
- 2 Bind het stripje leverkleurige foam in. Als je er vooraf, op de plaats waar je het in gaat binden, even stevig in knijpt, hoef je niet zo hard met je binddraad te trekken om het stripje stevig op de haak te krijgen.
- 3 Bind het stripje zwarte foam in.
- 4 Bind de bruine rubberlegs in. Deze mogen best lang zijn.
- 5 Bind een geel stukje foam in. Dit dient alleen voor het zicht.
- 6 Til de foamstrips op en breng de binddraad iets naar voren. Hackle de saddle hackle iets naar voren. Maak op deze manier 4 of 5 segmenten.
- 7 Leg de zwarte foamstrip over het geheel, trek de strip strak en bind deze vast.

- 8 Bind weer rubberlegs in.
- 9 Bind het tweede stukje gele foam in.
- 10 Afbinden. Hierna kun je de foam in model knippen en met secondelijm de afbindwikkelingen en de achterste (eerste) wikkelingen vastlijmen. Op die manier kan de haak niet draaien.